UCHWAŁA NR XIV/339/19
RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 21 listopada 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Prezydenta Miasta Katowice

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.)

Rada Miasta Katowice
uchwala:

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę Pani M G z dnia 28 lipca 2019 r. dotyczącą wydania przez Prezydenta Miasta Katowice postanowienia z dnia 23 maja 2019 r. znak: KŚ-III.6220.20.2019.EM w sprawie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej PLAY o oznaczeniu KAT0174_A na dachu budynku mieszkalnego zlokalizowanego przy ulicy Smoleńskiej w Katowicach na działce nr 42/1 (km. 63, obręb: Dz. Ligota;0003) z rażącym naruszeniem prawa.

§ 2. Faktyczne i prawne argumenty decydujące o zajętym stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Katowice do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 28 lipca 2019 r., przekazanym Radzie Miasta Katowice przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przy piśmie z dnia 24 września 2019 r., Pani M G złożyła skargę na działania Prezydenta Miasta Katowice. W skardze w szczególności podniosła, iż wydanie przez Prezydenta Miasta Katowice postanowienia z dnia 23 maja 2019 r. znak: KŚ-III.6220.20.2019.EM w sprawie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej PLAY o oznaczeniu KAT0174_A na dachu budynku mieszkalnego zlokalizowanego przy ulicy Smoleńskiej w Katowicach na działce nr 42/1 (km. 63, obręb: Dz. Ligota;0003) nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa.

W tym miejscu zauważyć należy, ze rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016, poz. 71) w sposób wyraźny określa jakie parametry należy wziąć pod uwagę przy rozpatrywaniu instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych pod kątem zakwalifikowania ich do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W przypadku niniejszej stacji bazowej telefonii komórkowej inwestor planuje zainstalowanie jednej anteny radioliniowej (która zgodnie z ww. rozporządzeniem nie jest przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko) oraz jednej anteny sektorowej. Rozpatrywana odległość - nie więcej niż 150 m, pod kątem występowania miejsc dostępnych dla ludności, od środka elektrycznego anteny sektorowej, w osi głównej wiązki promieniowania, wynika z zapisów ww. rozporządzenia - § 3 ust. 1 pkt 8 lit. e (moc anteny sektorowej - 3544 W).

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna.

Należy zaznaczyć, że odległość miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego anteny to odcinek linii prostej, który wyznacza się w osi głównej wiązki promieniowania anteny uwzględniając azymut i pochylenie tej osi. Miejsca dostępne dla ludności mogą znajdować się pod osią głównej wiązki promieniowania anteny, co nie zwalnia operatora do stosowania standardów jakości środowiska, o których mowa w art. 122 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 z późn. zm.).

Przy ustalaniu miejsc dostępnych dla ludności należy brać pod uwagę zarówno istniejące zagospodarowanie terenu, jak i zagospodarowanie terenu ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i/lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, gdzie wskazane są parametry obiektów budowlanych. W tym celu inwestor przedłożył stanowisko z Wydziału Budownictwa i Planowania Przestrzennego z dnia 13 maja 2019 r. znak B-II.6730.200.2019.WN.

W dokumentacji złożonej przez inwestora (kwalifikacji przedsięwzięcia) zobrazowano przebieg osi głównej wiązki promieniowania poprowadzonej od środka elektrycznego anteny sektorowej, na długości wynikającej z obliczonej dla niej mocy EIRP. Przekrój przedstawia przebieg osi głównej wiązki promieniowania anteny, w płaszczyźnie pionowej zawierającej oś wiązki danej anteny. Na przekroju zostały oznaczone najmniejsze odległości pomiędzy osią wiązki, a poziomem terenu i wszelkimi obiektami dostępnymi dla ludności. Rzut pionowy przedstawia istniejące zagospodarowanie i ukształtowanie analizowanego terenu (wysokość istniejącej zabudowy) - zgodnie z pismem Wydziału Budownictwa i Planowania Przestrzennego z dnia 13 maja 2019 r. znak B-II.6730.200.2019.WN, dla terenu, znajdującego się w osi głównej wiązki promieniowania anteny nie zostały wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzje o warunkach zabudowy oraz decyzje o pozwoleniach na budowę. Obecnie nie toczą się żadne postępowania administracyjne dotyczące ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu na przedmiotowym terenie.

Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania zostało wydane dla konkretnych paramentów instalacji, które zostały wskazane przez inwestora w przedłożonej dokumentacji. Dodatkowo inwestor został pouczony, że w przypadku każdorazowej zmiany parametrów inwestycji, należy ponownie przeanalizować przedsięwzięcie pod kątem konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W tym stanie sprawy skargę należy uznać za bezzasadną.

Jednocześnie na podstawie art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) poucza się, iż w przypadku ponownego złożenia

skargi w tej samej sprawie bez wskazania nowych okoliczności organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.